

ת"פ 5008/07 - מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נגד שאול גולן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 5008-07 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ' גולן
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט ד"ר אוהד גורדון
המאשימה	מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים
נגד	
נאשם	שאול גולן

החלטה

בפני בקשת פסילה, חמישית במספר, המוגשת בידי ההגנה בהליך זה. יש לציין כי ערעור על החלטה לדחות את בקשת הפסילה השלישית נדחה על ידי בית המשפט העליון (ע"פ 528/14) תוך שהנאשם התבקש לנמק מדוע לא יחויב בהוצאות בגין שימוש בבקשות פסילה בהליך. הדבר לא מנע את הגשת הבקשות הרביעית, וכיום החמישית.

גם הפעם, בדומה להחלטותי בבקשות הקודמות (בפרט ההחלטות מהימים 2.12.13, 18.12.13 ו-19.1.14) לא השתנה דבר מה מהותי מאז ניתנו אותן החלטות. קשה להתעלם מכך כי הבקשה הנוכחית הוגשה מיד לאחר שניתנה החלטה המחייבת את ב"כ הנאשם בהוצאות, בגין התנהלות לא הולמת באולם, שכללה צעקות חוזרות ונשנות וחבטה בשולחן. לצערי, גם בקשת הפסילה הוצגה באופן דומה, למרות הערותי.

הבקשה עוסקת, בדומה לקודמותיה, במהלכים שבגדר ניהול ההליך בידי שופט. תחילתה בחזרות על הטענות שהועלו בבקשות הקודמות ונדחו, ולמען הקיצור אפנה להנמקה שהוצגה בהחלטות הנזכרות לעיל. בתמצית, מדובר בהשגה על אופן ניהול המשפט ובפרט על ההחלטה לחזור ולגבות ראיות.

עוד טוען הסנגור להתעלמות מהתנגדותיו. אין בכך ממש. חלק נכבד מזמן הדיונים מוקדש להתנגדויות חוזרות ונשנות, אשר ככל שהן ענייניות נשקלות וניתנת החלטה. למשל, בישיבה היום ולמרות שחלפו כשעתיים מאז תחילתה, הצליח העד למסור תשובות רק לכחמש שאלות, בשל הדיון בהתנגדויות. מכל מקום איני רואה מדוע מדובר בעילת פסלות.

הסנגור חזר וציין את שציין בעבר, כי בדעתו להתלונן נגד המותב בפני גורמים שונים. הפעם הוסיף כי לשיטתו ישנם סימני שאלה בדבר כשירות המותב לשמש בדין ככלל ובדבר "יכולתו בכלל של השופט לשבת בדין". כוונה להתלונן ואף תלונה בפועל אינן עילת פסלות, אחרת תינתן לצד ההליך האפשרות להביא לפסילת מותב בדרך של תלונה. אציין כי טענה זו הועלתה גם בבקשות הקודמות.

הסנגור טען כי המותב "מוטה מהיותך שופט שבא מאוריינטציה מסוימת". גם כאן לא מדובר בעילת פסלות. למעלה מן הצורך אציין כי לפני מינויי לשיפוט שימשתי הן כתובע, והן כסנגור. עוד אציין כי גם טענה זו הועלתה בבקשות הקודמות.

הסנגור השיג על כך שהשיבות מתחילות בשעה 8:30 שעה שביקש להתחילן בשעה 9:00 כדי לאפשר לעו"ד זמיר להגיע לדיונים. כפי שהסברתי בעבר, לתיק זה שהוא משנת 2007 מוקדש זמן שיפוטי רב, תוך מאמץ מיוחד לפנות מועדים ביומן. כל המועדים תואמו עם הצדדים. על רקע זה, ולנוכח בקשה נוספת של ההגנה לה נעניתי לסיים את הישיבות בשעה 14:45 ככלל בשל אילוציה של עו"ד זמיר, דחיתי את הבקשה הקודמת. גם בכך אין עילת פסלות.

הסנגור טוען עוד שהמותב מסייע לתביעה בשאלות. אין בכך ממש. נשאלות שאלות ספורות, כדי להבהיר סוגיות הנראות מהותיות וללא רצון או ניסיון לסייע למי מהצדדים.

כך, אין ממש בבקשה והיא נדחית.

לסיום יש לציין, כפי שצינתי בהחלטותי הקודמות, כי קשה להתעלם מן ההשפעה על ההליך שיש לבקשות הפסילה החוזרות ונשנות. במאמץ רב נקבעו מספר ישיבות קרובות לצורך קידום הבאת הראיות. אחת מהן קבועה לעוד יומיים. לצערי ההתנהלות הנדונה מביאה לעיכובים רבים בהליך. לא זו המטרה, לשמה נוצר כלי בקשת הפסלות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך חמישה ימים.

ניתנה היום, ג' חשוון תשע"ה, 27 אוקטובר 2014, בנוכחות הצדדים.